

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני :

אל"ם ארז פורת - שופט

בעניין :

התובע הצבאי הראשי – המערער (ע"י ב"כ, רס"ן מרק פרי; קמ"ש טומי מאיר)

נגד

ק/XXX סרן א' ש' – המשיב (בעצמו)

ערעור על פסק דין של בית הדין הצבאי לתעבורה במחוז שיפוטי חיל האוויר שניתן בתיק ח"א (תעבורה) 256/15 (סא"ל אחסאן חלבי – שופט) ביום 22.12.2015. הערעור (קולת העונש) התקבל.

פסק-דין

1. התביעה הצבאית מערערת על העונש שנגזר למשיב, אחר שהורשע, על-פי הודאתו, בבית הדין קמא, בעבירה שעניינה נהיגה במצב השולל את השליטה ברכב, לפי תקנה 26(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. כעולה מכתב האישום בו הורשע המשיב, ביום 17 ליוני 2015, בשעה 16:50 נהג המשיב ברכב צבאי ונרדם. הרכב סטה קלות לשמאל ופגע במעקה בטיחות שהיה לשמאלו. כתוצאה מהפגיעה המשיב התעורר והסיט קלות את הרכב חזרה לנתיבו. תוצאות התאונה הסתכמו בנזקי רכוש קלים לרכב.

2. בית הדין קמא גזר למשיב עונש של פסילה על תנאי וקנס בסך 700 ש"ח. בית הדין נימק את החריגה מענישת המינימום במקרה זה בכך שהמשיב, שחש בעייפות, עצר זמן מה לפני התאונה כדי לנוח ולהתרענן ורק אחר כך המשיך בנהיגתו, בסוברו כי מצב עייפותו מאפשר את המשכה. אוזכרו תוצאות התאונה, שלא הביאו לפגיעה בכלי רכב אחר והסתכמו בנזק קל, בלא פגיעות בגוף. כן ניתנה הדעת לעברו התעבורתי הנקי ולהודאתו באשמה.

3. התביעה הצבאית עותרת להחמרה בענישה, באופן שתגזור למערער ענישת המינימום הקבועה לעבירה הנדונה, היינו שלושה חודשי פסילת רשיונות נהיגה בפועל. נטען כי אין בהצבר הנמקוטיה של הערכאה קמא בכדי להצדיק סטייה כה משמעותית מעונש המינימום, אלא לכל היותר הן מבססות ענישה שלא תעלה על עונש המינימום, כאמור.

4. המשיב עתר לדחיית הערעור. לדבריו נרדם לזמן קצר, כשמיד עם פגיעת הרכב בו נהג במעקה הבטיחות, נעור והגיב באופן זהיר ושקול, תגובה שלא הביאה לסיכון של משתמש אחר בדרך. המשיב ציין כי עברו התעבורתי נקי משך עשר שנות נהיגה, וכי למד את לקחו מהאירוע. כן צוין הצורך ברישיון נהיגה, על רקע הזמינות המלאה הנדרשת ממנו במילוי תפקידו הצבאי. לעניין זה הוגש לעיוני מסמך מאת מפקדו. על רקע האמור ונוכח התליית רישיון הנהיגה למשך חודש, עתר המשיב לדחיית הערעור.

דין והכרעה

5. נהיגה ברכב במצב של עייפות הינה מעשה היוצר סיכון פוטנציאלי רב לנהג עצמו, אך גם למשתמשים האחרים בדרך, המזדמנים בדרכו. בעניננו, המשיב חש בעייפות, ועצר להתרענן. לאחר מכן המשיך בנהיגתו, חרף עייפותו, והתאונה אירעה, כגרסתו, כשחש בעייפות ששבה ונופלת עליו ובטרם מצא מקום לעצור להתרעננות נוספת. בנסיבות אלה המשיב היה מודע להיותו עייף ובמקום לעצור בו במקום המשיך בנהיגתו המסוכנת, עד שארעה התאונה.

6. כפי שצינו בעבר, בהתייחס לעונשי מינימום בעבירות תעבורה, "החריגה מעונש המינימום ראוי לה שתתקיים במשורה" (ראו ע"ת/13/1 התובע הצבאי הראשי נ' רס"ר לאל (2013)). תוצאותיה הקלות של התאונה, שהן פרי של יד המזל, וכן יתרת הנסיבות שמנתה הערכאה קמא בגזר דינה לא הצדיקו, אף בהצברן, סטייה מעונש המינימום, והימנעות מהטלת עונש פסילה ממשי.

7. בנסיבות האמורות החלטתי לקבל את ערעור התביעה. לאור כך שהמשיב נקט פעולות להתרענן ולא התעלם כליל מעייפותו, ולכך שאין ממוצה הדין עת מתקבל ערעור התביעה, לעונש שנגזר למשיב יוסף עונש פסילת רשיונות נהיגה צבאי ואזרחי בפועל למשך 60 ימים. ממניין פסילת הרישיון הצבאי ינוכו ימי ההתלייה המנהלית. אין שינוי ביתרת רכיבי הענישה שנגזרו. המערער יפקיד את רשיונות הנהיגה שבידו עד יום 17.1.2016, עד השעה 12:00, במשרדי סמכות רישוי צה"ל.

ניתן והודע היום, כ"ט בטבת התשע"ו, 10 בינואר 2016, בפומבי ובמעמד באי כוח הצדדים והמשיב.

ארז פורת, אל"ם
שופט בית הדין הצבאי
ל ע ר ע ו ר י ם

למקור	נאמן	העתק	_____ חתימת המגיה:
עזר	אורטל	סרן	
משפטית		עוזרת	_____ תאריך: